

Biblioteca Regională
- D E V A -

ROȘU

Organ al Comitetului Raional P. M. R. Petroșani și al Sfatului Popular Raional

Anul VI (XI) Nr. 1511

Joi 29 iulie 1954

4 pagini 20 bani

In corpul ziarului :

Nota Guvernului Sovietic adresată guvernelor Franței, Marii Britanii și S. U. A. în problema securității colective în Europa.

(pag. 2-3-4)

Presa străină despre nota guvernului sovietic adresată guvernelor Franței, Angliei și S. U. A. în problema securității colective în Europa.

(pag. 4-a)

Pentru asigurarea păcii în Europa și în lume

Întreaga presă a publicat zilele acestea Nota guvernului Uniunii Sovietice adresată guvernului Franței, Marii Britanii și S.U.A. cu privire la problema securității colective în Europa.

Noua Notă adresată puterilor occidentale constituie încă o dovadă a consecvenței cu care Uniunea Sovietică luptă pentru instaurarea unei păci trainice, pentru dezvoltarea continuă a relațiilor economice și culturale între toate popoarele. Ea este o continuare a eforturilor depuse de Uniunea Sovietică pentru rezolvarea celor mai arzătoare probleme ale Europei.

Incheierea cu succes a conferinței de la Geneva care a dus la restabilirea păcii în Indochina a convins omenirea lumii întregi că există posibilitatea reală a soluționării cu succes și a altor probleme litigioase nerezolvate în zilele noastre. Aceasta determină popoarele să ceară guvernelor lor să folosească posibilitățile existente în scopul rezolvării unor probleme importante ale vieții internaționale.

În aceste condiții, guvernul sovietic a adresat puterilor occidentale Nota sa din 24 iulie în care propune ca, în vederea unui schimb de păreri în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa, să se convoace în următoarele luni o conferință a tuturor statelor europene care vor dori să participe la ea precum și a Statelor Unite ale Americii. Guvernul sovietic consideră că este de dorit ca la această conferință Republica Populară Chineză să trimită un observator.

Este cunoscut întregii opinii publice mondiale că chestiunea asigurării păcii în Europa face parte din acele probleme de a căror rezolvare depinde în mare măsură instaurarea păcii în Europa și în întreaga lume. De aceea cercurile largi ale opiniei publice internaționale manifestă un viu interes față de Nota sovietică.

După cum se știe, Uniunea Sovietică a prezentat la conferința de la Berlin propunerea referitoare la încheierea unui tratat general european cu privire la securitatea colectivă în Europa. Guvernul sovietic a arătat că pot fi membre ale acestui tratat toate statele europene indiferent de sistemele lor sociale. Această particularitate creează posibilitatea unei bune înțelegeri între membrele acestui tratat.

Puterile occidentale însă, lipsite de dorința de a contribui la asigurarea păcii în Europa, au respins propunerea prezentată de guvernul sovietic. Ele s-au situat pe poziția înghetării faimoasei „comunități defensive europene”. Acest plan, după cum se știe, deschide perspectiva scindării continentului european în grupări de state ostile.

Conferința de la Berlin, ca și schimbul de note care a avut loc între Uniunea Sovietică și puterile occidentale, au dovedit că în problema organizării politice și militare a statelor europene sînt puse față în față două concepții — aceea a Uniunii Sovietice și aceea a puterilor occidentale. Conținutul celor două concepții se deosebesc fundamental. Ele oferă perspective diferite tocmai pentru că pornesc de la scopuri diferite.

Propunerea sovietică referitoare la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa pornește de la teza care călăuzește întreaga politică externă a Statului Sovietic cu privire la posibilitatea coexistenței pașnice a statelor cu sisteme social-economice diferite. Cît despre perspectivele pe care tratatul general european le oferă statelor continentului nostru ele sînt clare. În primul rînd, acesta ar uni eforturile țărilor europene în lupta pentru asigurarea păcii împotriva organizării agresiunii. El ar ușura rezolvarea pașnică și definitivă a problemei Germane, căci dă posibilitatea ambelor părți ale Germaniei să fie membre ale acestui tratat. Tratatul împiedică reinvierea militarismului german, înlăturîndu-se astfel cel mai periculos focar de război. Tratatul ar ușura rezolvarea problemei austriace care este strîns legată de problema Germană.

Cu totul alte perspective rezervă statelor europene proiectata „comunitate defensivă europeană”. Această problemă a fost mult dezbătută de presă, ea este cunoscută în întreaga lume.

„Comunitatea defensivă europeană” nu este de cît un plan de scindare a Europei în grupări militare ostile, ea pune în fața popoarelor perspectiva reinvierii militarismului german, a izbucnirii unui nou război mondial în interesul monopolurilor nord-americane.

Primejdia unui nou război mondial trezește neliniștea popoarelor, acum cînd sînt cunoscute arme de distrugere în masă a populației. Tocmai de aceea, Uniunea Sovietică își îndreaptă consecvent eforturile spre rezolvarea chestiunii interzicerii armelor atomice și a reducerii înarmărilor. Dușmanii Tratatului privind la crearea sistemului de apărare colectivă în Europa sînt și dușmanii încercării de reglementare a problemelor litigioase, ai încercărilor de interzicere a armelor atomice.

Poporul român, profund atașat cauzei păcii, interesat în rezolvarea pașnică și democratică a problemei germane, sprijină din toate puterile noile propuneri ale Uniunii Sovietice. El își reafirmă adeziunea pe care a dat-o propunerii Uniunii Sovietice cu privire la încheierea Tratatului general european.

Oamenii muncii din Valea Jiului, alături de întregul popor muncitor sînt pătrunși de încrederea că voința de pace a popoarelor va învinge.

Marea întrecere socialistă în întîmpinarea zilei de 23 August

Cu sarcinile de plan îndeplinite

Peste cîteva zile se va încheia luna iulie, perioadă de puternic avînt în întrecere. Între 1-25 iulie colectivele tuturor minelor din Valea Jiului au făcut progrese simțitoare în îndeplinirea angajamentelor luate în întrecere în cinstea Zilei minerului și a zilei de 23 August.

Pînă în dimineața zilei de 26 iulie colectivele minelor Aninoasa, Petrila și Uricani își întrecuseră deja cu mult prevederile sarcinilor planului producției de cărbune, iar colectivul minei Lupeni a obținut o realizare de 100,1 la sută. Numeroase sectoare miniere de la toate minele au dat dovadă în perioada 1-25 iulie, de multă hotărîre și inițiativă în lupta pentru sporirea producției de cărbune.

Sînt semnificative în această direcție realizările obținute de colectivele de mineri și tehnicieni din sectoarele I și V de la mina Petrila, II și IV de la mina Aninoasa, III și

IV de la mina Lonea, II și IV de la mina Vulcan, II și III de la mina Lupeni, care și-au îndeplinit planul producției de cărbune în proporție de 107,2—166,2 la sută.

La minele Aninoasa și Uricani toate sectoarele miniere au îndeplinit și depășit sarcinile producției de cărbune pe perioada 1-25 iulie. O realizare de seamă poate fi socotită și aceea a colectivului sectorului II de la mina Lupeni care după luni de zile de rămînere în urmă, a reușit ca în această lună să-și îndeplinească planul de producție în proporție de 107,9 la sută. La aceasta au contribuit în mare măsură minerii din brigăzile de abataj frontal conduse de tov. Simion Căținean, Alexandru Poboreni.

În zilele care au mai rămas din această lună colectivele sectoarelor miniere trebuie să lupte pentru consolidarea și dezvoltarea succeselor dobîndite.

Fruntași ai întrecerii

La mina Petrila întrecerea socialistă ce se desfășoară în cinstea zilei de 23 August a luat un avînt nemaîntîlnit. Mii de mineri și tehnicieni de la această mină se străduiesc să împlinească aniversarea eliberării patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică frînuînd fabricilor cît mai mult cărbune.

În această întrecere care a cuprins aproape toți minerii, muncitorii și tehnicienii minei, la loc de frunte se situează colectivul sectorului I care în perioada 1-25 iulie a extras în fiecare zi cu 12 la sută mai mult cărbune decît avea planificat. O contribuție prețioasă la acest succes

au adus minerii din brigada condusă de fruntașul întrecerii socialiste Toma Sima. Aplicînd metoda graficului ciclic, brigada sa a obținut în zilele care au trecut din această lună depășiri medii de plan de 84 la sută, situîndu-se printre brigăzile fruntașe din sector.

Cu depășiri de plan de 64 și respectiv 24 la sută au contribuit la realizarea succesului colectiv și brigăzile minierilor Nicolae Ardean și Adalbert Kibedi.

Printre colectivele fruntașe în întrecerea socialistă, de la mina Petrila se numără și acela al sectorului V care în perioada 1-26 iulie a extras

sute de tone de cărbune peste sarcinile de plan. Minerii din brigăzile conduse de Aurel Vătafu, Gavrilă Felhazî, Gogu Damian, Martin Bosner și alții și-au depășit sarcinile de plan cu 35-36 la sută.

Depășiri de plan între 30-60 la sută au obținut în perioada care a trecut din această lună și minerii din brigăzile conduse de Iuliu Haidu, Ioan Reisz, Iosif Androne, Constantin Pistol, Ioan Dușcă, Cornel Cenușă și alții. Pe întreaga mină sarcinile de plan au fost îndeplinite în această perioadă în proporție de 100,8 la sută.

MARIA MORARU
corespondent

Pe șantierele de la Uricani

La toate punctele de lucru de pe șantierele de construcții din Uricani, lupta pentru îndeplinirea angajamentelor în cinstea zilei de 23 August a luat un puternic avînt. Fruntași în această luptă sînt muncitorii care aplică metodele sovietice de lucru.

Lucrînd după metoda sovietică Orlov de zidărie rapidă, brigada de muncitori constructori condusă de tov. Francisc Biringer a reușit să

obțină în primele două decade ale lunii iulie o depășire de plan de 75 la sută. Exemplul acestei brigăzi a fost urmat și de alte brigăzi de muncitori constructori. Astfel, brigăzile de zidari conduse de Constantin Cristache și Ioan Voicu, au înregistrat pe același interval de timp depășiri de plan între 60-70 la sută.

Folosirea din plin a timpului de lucru constituie un

factor important în îndeplinirea sarcinilor de plan. Eliminînd timpii morți, muncitorii din brigăzile conduse de tov. Vili Maurer, Ioan Stan, Gheorghe Linca și alții care efectuează lucrări de dulgherie la noile apartamente pentru mineri, reușesc să-și întrecă zilnic productivitatea planificată cu 40-50 la sută.

LAZAR STANCIU
corespondent

MINERI DE LA PETRILA FRUNTAȘI ÎN ÎNTRECERE

S. Tenczler

P. Cimpu

M. Botșner

M. Jianu

Sute de mineri și tehnicieni de la mina Petrila se întrec pentru a întîmpina ziua de 23 August cu noi și însemnate succese în producție.

Printre colectivele de mineri și tehnicieni fruntași de la această mină este socotit și acela al sectorului V condus de tehnicianul Ștefan Tenczler. Acest colectiv a extras în perioada 1-27 iulie sute de tone de cărbune peste plan.

Numeroase brigăzi de mineri din cadrul sectorului V cum sînt cele conduse de tov. Anton Facelman, Dumitru Chilea, Gogu Dămean, Martin Botșner, Martin Jianu și alții și-au depășit între 1-27 iulie sarcinile de plan cu 20-71 la sută.

NOTA GUVERNULUI SOVIETIC

adresată guvernelor Franței, Marii Britanii și S. U. A. în problema securității colective în Europa

MOSCOVA (Agerpres). — TASS transmite:

Ziarele din 25 iulie publică Nota guvernului sovietic adresată guvernelor Franței, Marii Britanii și S.U.A. în problema securității colective în Europa.

La 24 iulie, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. M. Molotov, a primit pe însărcinatul cu afaceri ad-interim al Franței în U.R.S.S., domnul Le Roy, pe ambasadorul Marii Britanii în U.R.S.S., domnul W. Hay-

ter, și pe însărcinatul cu afaceri ad-interim al S.U.A. în U.R.S.S., domnul W. Walmsley, și le-a înmănat Nota guvernului sovietic în problema securității colective în Europa, care este un răspuns la Nota guvernelor Franței, Marii Britanii și S.U.A. din 7 mai 1954.

Publicăm mai jos textul Notei guvernului Franței din 7 mai 1954 și textul Notei de răspuns a guvernului sovietic din 24 iulie 1954.

NOTA GUVERNULUI FRANȚEI din 7 mai 1954

Ambasada Franței asigură de respectul său Ministerul Afacerilor Externe al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și are onoarea să-i comunice următoarele:

1. Guvernul francez s-a consultat cu guvernele Statelor Unite, Marii Britanii și cu alte guverne cointeresate, îndeosebi cu guvernele statelor-membre ale Organizației pactului nord-Atlantic, referitor la aspectele problemei securității europene, care au constituit obiectul discuțiilor multilaterale între cei patru miniștri ai Afacerilor Externe la Berlin și asupra cărora guvernul sovietic a atras din nou atenția guvernului francez în Nota sa din 31 martie.

2. În decursul unei perioade îndelungate de timp, guvernul francez tinde spre realizarea reducerii generale a înarmărilor, inclusiv interzicerea armei atomice, a armelor de exterminare în masă și spre instituirea unui control asupra energiei atomice. În Comisia O.N.U. pentru energia atomică, în Comisia pentru armamentele clasice a Organizației Națiunilor Unite, iar după aceea în Comisia pentru dezarmare a Organizației Națiunilor Unite, guvernul francez s-a străduit să contribuie la încheierea unui acord internațional cu privire la dezarmare, în scopul de a pune capăt cursei înarmărilor care pune pe umerii popoarelor lumii o povară atât de grea. Un asemenea acord poate fi realizat numai pe baza recunoașterii programului unei dezarmări consecutive și proporționale cu condiția existenței unor garanții eficiente care să înlăture orice primejdie de agresiune, indiferent de unde ar proveni ea. Guvernul francez este pe deplin hotărât să contribuie prin toate mijloacele la încheierea cu succes a tratativelor începute din inițiativa președintelui Eisenhower, precum și a tratativelor în problema dezarmării care vor reîncepe curând în Organizația Națiunilor Unite. El speră că guvernul sovietic va aduce la rîndul său un aport constructiv la rezolvarea acestor probleme.

3. Pentru a asigura succesul acestor tratative este necesar ca în primul rînd să fie restabilită atmosfera de securitate și încredere. Pornind tocmai de la aceasta, guvernul francez a examinat din nou în mod minuțios propunerile referitoare la securitatea europeană, prezentate pentru prima oară de către guvernul sovietic la Berlin, iar apoi repetate în Nota sa din 31 martie. În aceste propuneri, guvernul sovietic nu încearcă să înlăture adevăratele cauze ale încordării în Europa. În loc de aceasta el propune un nou tratat cu privire la securitatea colectivă, care în mod evident este bazat pe neutralizarea și pe menținerea dezmembrării Germaniei și menține fără modificări controlul unilateral politic, economic și militar pe care guvernul sovietic îl exercită în țările din Europa răsăriteană. Ca urmare a acestui fapt, lipsa de securitate și scîndare în Europa pot fi menținute pe o perioadă îndelungată. Aceste propuneri, chiar după ce le-au fost aduse modificări care admit participarea

S.U.A., nu pot servi drept bază pentru o adevărată securitate.

4. Crearea, paralel cu Organizația Națiunilor Unite, a unei organizații care să cuprindă Uniunea Sovietică, Statele Unite și toate țările europene, nu ar întări cituși de puțin organizația mondială a securității care există de pe acum, ea nu numai că ar fi inutilă, ci și primejdioasă, deoarece ea ar duce în mod inevitabil la subminarea Organizației Națiunilor Unite. De aceea, guvernul francez nu poate accepta propunerea sovietică. Securitatea colectivă ar putea fi cel mai bine asigurată dacă guvernul sovietic ar permite Organizației Națiunilor Unite să funcționeze așa cum prevede Carta.

5. Guvernul sovietic s-a pronunțat, de asemenea, ca pactul de securitate colectivă propus de el să fie însoțit de o extindere a pactului Atlantic prin aderarea la acest pact a U.R.S.S. Este inutil să se sublinieze caracterul absolut nereal al unei asemenea propuneri. Ea este în contradicție cu însăși principiile pe care se bazează eforturile defensive și securitatea națiunilor occidentale legate între ele prin strînse legături de încredere reciprocă. Organizația pactului nord-Atlantic, care reprezintă mai mult decît un acord militar, se întemeiază pe principiul libertății individuale și al respectării drepturilor. Mijloacele de apărare a membrilor ei, reuniți într-un tot, le asigură tuturor securitatea pe care ei nu pot s-o obțină în mod izolat, dată fiind preponderența militară existentă din 1945 a Uniunii Sovietice în Europa și extinderea spre occident a sistemului economic, politic și militar pe care l-a subordonat în întregime exclusiv controlului său. Organizația pactului nord-Atlantic este întrutotul defensivă. Între toți membrii organizației există un schimb liber și total de informații. Toate hotărârile organizației se adoptă cu consimțămîntul unanim. Dacă Uniunea Sovietică ar deveni membră a organizației, ea ar avea posibilitatea să opună veto fiecărei hotărîri a organizației. Niciunul din statele-membre nu poate admite ca sistemul său de securitate colectivă să poată fi distrus în felul acesta.

6. Securitatea Europei și a lumii nu poate fi nicidecum întărită prin distrugerea asociațiilor defensive ale statelor ce împărtășesc idei comune și nici prin încercări de a le înlocui cu noi organizații de securitate, iluzorii. Guvernul francez este convins, ca și pînă în prezent, că numai rezolvarea consecventă a fiecărei probleme va permite să se risipească sentimentul lipsei de securitate care apasă asupra lumii. El nu consideră că este posibil ca o rezolvare trainică să fie realizată pe calea creării unui nou organ de securitate, care să fie o simplă fațadă pentru camuflarea existenței aceluiași greutate și divergențe serioase.

7. Luînd ca punct de plecare tocmai aceste lucruri, puterile occidentale au propus la Berlin un plan care ar putea constitui un prim pas spre rezolvarea problemei germane; gu-

vernul sovietic nu a acceptat nici măcar să-l discute. Puterile occidentale au făcut, de asemenea, propuneri în scopul întăririi securității în Europa pe baza acordurilor existente; guvernul sovietic a refuzat, de asemenea, să examineze aceste propuneri. Puterile occidentale au propus să se accepte textul sovietic al tuturor articolelor litigioase din Tratatul de Stat cu Austria; guvernul sovietic nu numai că nu a acceptat să semneze tratatul pe baza condițiilor pe care el însuși le-a propus, dar a formulat noi cereri inacceptabile care ar fi denaturat complet caracterul Tratatului și ar transforma Tratatul cu privire la libertate și independență într-un Tratat cu privire la ocuparea de către trupele străine pe o perioadă nedeterminată.

8. Guvernul sovietic a repetat observațiile critice pe care le-a făcut la Berlin în legătură cu planurile referitoare la comunitatea defensivă europeană. Guvernul francez, care și-a exprimat deja punctul de vedere în această privință, nu poate fi de acord cu faptul că acest proiect, care are o însemnătate limitată, ar fi cauza dezmembrării Europei sau că el mărește primejdia războiului. Dezmembrarea Europei a fost provocată de guvernul sovietic, și refuzul lui de a examina problema unificării Germaniei pe baza unor alegeri libere constituie unul dintre elementele care contribuie la permanentizarea acestei dezmembrări. În aceste condiții nu este posibil de a lăsa Republica Federală Germană fără apărare, cu atît mai mult cu cît după cum au recunoscut înșiși conducătorii Germaniei răsăritene, aceasta din urmă dispune de considerabile forțe armate. Guvernul francez consideră că pentru toate părțile interesate cea

mai sigură și eficientă metodă de rezolvare a problemei participării Germaniei la apărare, ar fi crearea unei asemenea uniuni, care prin însăși natura sa să împiedice Germania de a întreprinde vreo acțiune armată unilaterală.

9. Guvernul francez continuă să fie convins de necesitatea urgentă de a îmbunătăți relațiile între state și de a asigura securitatea lor reciprocă. El consideră că pentru realizarea unui progres în lichidarea cauzelor încordării internaționale ar fi mai bine dacă guvernul Uniunii Sovietice ar da dovezi concrete de bunăvoință, alături-rîndu-se guvernelor Franței, Statelor Unite și Regatului Unit pentru:

a) a se obține reglementarea cît mai grabnică a problemei Austriei, în scopul de a acorda Austriei suveranitate și independență deplină;

b) a se obține o rezolvare trainică și acceptabilă a problemei germane;

c) a încheia într-un viitor apropiat un acord cu privire la dezarmarea generală consecutivă, proporțională și controlată, care trebuie să prevadă, îndeosebi, interzicerea armei atomice și a altor tipuri de arme de exterminare în masă, precum și instituirea controlului asupra energiei atomice prin acordarea de garanții corespunzătoare;

d) a se obține rezolvarea celor mai urgente probleme privind Extremul Orient la Conferința de la Geneva;

e) a se menține în Organizația Națiunilor Unite pe pozițiile corespunzătoare principiilor Cartei, ceea ce ar permite Organizației Națiunilor Unite să-și îndeplinească misiunea de organizație a securității colective.

NOTA GUVERNULUI SOVIETIC din 24 iulie 1954

Guvernul sovietic consideră necesar să declare următoarele în legătură cu Nota din 7 mai a guvernului Franței.

Din Nota menționată a guvernului francez reiese că acesta nu împărtășește vederile expuse în Nota guvernului sovietic din 31 martie, nici în problema Tratatului General european de securitate colectivă în Europa nici cu privire la faptul că guvernul sovietic a declarat că este gata să examineze împreună cu guvernele interesate problema participării U.R.S.S. la pactul nord-Atlantic. Totodată guvernul Franței n-a făcut nici un fel de propuneri îndreptate spre asigurarea securității tuturor țărilor Europei. O astfel de atitudine a guvernului Franței în legătură cu problema importantă a asigurării securității în Europa nu-și poate găsi o justificare, dacă se pornește de la interesele întăririi păcii.

Din Nota menționată reiese că guvernul Franței, referindu-se la interesul său pentru asigurarea securității Europei, apără o poziție care în realitate nu poate servi acestui scop, deoarece sub aparența asigurării securității în Europa se organizează grupuri închise, restrînse, ale unor state, înlăturîndu-se de la participarea la aceste grupuri toate celelalte state. Tocmai la aceasta se rezumă poziția Franței cu privire la crearea „Asociației statelor care împărtășesc aceleași idei” după tipul Organizației pactului nord-Atlantic și al „comunității defensive europene”. Din aceasta reiese că în locul recunoașterii necesității securității pentru toate statele europene, în-diferent de regimul lor social, guver-

nul Franței s-a situat pe poziția creării unor grupuri închise de state care duc o politică subordonată intereselor înguste, de grup, ale acestor state, opuse altor state cu un regim social diferit.

Faptele arată însă că astfel de grupuri, care se transformă în alianțe militare agresive, nu pot servi întăririi păcii și securității popoarelor. Astfel de grupuri se opun celorlalte state și atrag în mod inevitabil după sine cursa înarmărilor și ascuțirea relațiilor internaționale, care duc la noi războaie. În felul acesta, guvernul Franței, înlăturînd o politică de constituire a unor grupuri militare închise, acționează diametral opus cu interesele securității tuturor statelor europene, se manifestă de fapt ca adversar al asigurării securității pentru întreaga Europă. Constituția unor astfel de grupuri închise, care au caracter agresiv, contravine principiilor Organizației Națiunilor Unite, deoarece Organizația Națiunilor Unite este creată pe baza uniunii statelor, indiferent de structura lor socială și politică, și este chemată să mențină pacea și securitatea popoarelor, sprijinindu-se pe colaborarea și eforturile colective ale statelor. Tocmai astfel de grupuri militare închise subminează bazele Organizației Națiunilor Unite și autoritatea ei internațională.

Un astfel de grup militar agresiv este Organizația pactului nord-Atlantic. Guvernul sovietic a arătat în repetate rînduri că Organizația pactului nord-Atlantic nu are cituși de puțin

(Continuare în pag. 3-a)

NOTA GUVERNULUI SOVIETIC

adresată guvernelor Franței, Marii Britanii și S. U. A. în problema securității colective în Europa

(Urmare din pag. 2-a)

un caracter defensiv. Această organizație ignorează complet primejdia repetării agresiunii germane și nu și propune ca sarcină preîntâmpinarea unei astfel de agresiuni, în ciuda faptului că Franța, ca și Anglia, potrivit tratatului dintre ele și potrivit tratatelor lor cu U.R.S.S., și-au asumat obligația de a preîntâmpina o nouă agresiune germană. Această împrejurare, fie și nu mai ea singură, arată suficient de convingător că Organizația pactului Atlanticului de nord nu are drept scop înlăturarea primejdiei celei mai reale, în actualele condiții, a reînvierii militarismului german și legat de aceasta a repetării agresiunii germane care amenință popoarele Europei cu noi urgenți și mai grele. În această ordine de idei, nu se poate să nu se menționeze și faptul că dintre marile puteri care au făcut parte din coaliția antihitleristă, numai U.R.S.S. este exclusă din rândurile participanților la această organizație. Un astfel de fapt nu poate să nu fie considerat ca o dovadă vădită a agresivității Organizației pactului Atlanticului de nord față de Uniunea Sovietică. Nota guvernului Franței din 7 mai, care cuprinde refuzul de a examina problema ridicată de guvernul sovietic cu privire la posibilitatea participării Uniunii Sovietice la Organizația pactului nord-Atlantic, confirmă de deplin caracterul agresiv al acestei organizații.

În Nota Franței din 7 mai lucrurile sînt prezentate ca și cum Uniunea Sovietică, în cazul aderării ei la Organizația pactului Atlanticului de nord, poate folosi drepturile ei de membră a acestei organizații pentru a „opune veto-ul la fiecare hotărîre a ei” și a „distruge” astfel această organizație. Artificialitatea și lipsa de temelie a unor asemenea argumente este însă evidentă, deoarece Uniunea Sovietică nu are pretenția la nici un fel de situație deosebită în comparație cu ceilalți participanți la acest tratat.

Guvernul sovietic nu poate să nu sublinieze din nou primejdia deosebită legată de crearea unei noi grupări militare, pregătite sub denumirea de „comunitate defensivă europeană”, ale cărei program și planuri duc la reînvierea militarismului german, care amenință securitatea întregii Europe și în special securitatea statelor vecine cu Germania occidentală. Afirmațiile cuprinse în Nota guvernului Franței din 7 mai că „comunitatea defensivă europeană” ar fi o organizație care „prin însăși natura ei ar împiedica Germania să întreprindă vreo acțiune armată unilaterală”, nu este întemeiată. A se bizui pe faptul că de data aceasta se va reuși să se mențină militarismul german în oarecare limite cu ajutorul acordurilor de la Paris și Bonn, înseamnă a nu ține seama de faptele istorice. Experiența istoriei arată însă că totdeauna cînd militaristii revanșarzi au luat în mîinile lor soarta Germaniei, ea a pășit în mod inevitabil pe calea agresiunii, transformînd în pete de hirtie acordurile și obligațiile ei în legătură cu securitatea celorlalte state. Înfăptuirea planurilor de creare a „comunității defensive europene” nu poate, de aceea, să nu ducă la intensificarea amenințării unui nou război în Europa, ale cărui prime victime vor fi vecinii cei mai apropiați ai Germaniei occidentale. Nu o organizație de tipul „comunității defensive europene”, care reprezintă un grup militar închis, ci o organizație internațională, care să cuprindă toate statele europene, poate servi ca o garanție a păcii și securității în Europa.

Uniunea Sovietică a pornit în mod invariabil și continuă să pornească de la recunoașterea posibilității coexistenței statelor cu regimuri sociale diferite, a necesității colaborării in-

ternaționale, bazate pe eforturile colective ale tuturor statelor europene interesate în asigurarea securității internaționale și a păcii.

Călăuzindu-se după aceste considerații, guvernul sovietic a prezentat, spre examinare, la conferința de la Berlin a miniștrilor Afacerilor Externe ai Franței, Angliei, S.U.A. și U.R.S.S., o propunere „Cu privire la asigurarea securității în Europa” și a prezentat în legătură cu aceasta proiectul bazelor „Tratatului General european de securitate colectivă în Europa”. Particularitatea și meritul cel mai de seamă al Tratatului General european propus de Uniunea Sovietică constă înaintea de toate în faptul că toate statele europene pot participa la acest Tratat, indiferent de regimul lor social. Participante la acest Tratat ar putea fi alături Republica Democrată Germană, cît și Republica Federală Germană, iar după unificarea Germaniei statul german unit ar putea deveni participant la Tratat. La baza Tratatului General european stă principiul acțiunilor colective ale statelor participante la Tratatul General european împotriva amenințării unui atac armat în Europa contra unuia sau a câtorva state participante la Tratat. Totodată, fiecare participant la Tratat își asumă obligația ca în cazul atacării vreunui stat, participant la Tratat, să acorde acestui stat, sau statelor care au fost atacate, ajutor prin toate mijloacele ce îi sînt accesibile, inclusiv folosirea forței armate, pentru a restabili și menține pacea internațională și securitatea în Europa. Totodată, statele participante la tratat se obligă să nu participe la nici un fel de coaliții sau alianțe și să nu încheie nici un fel de acorduri ale căror scopuri contravin scopurilor asigurării securității colective în Europa.

Un astfel de sistem european ar crea condițiile reale pentru securitatea în Europa. El ar constitui un pas serios înainte în această problemă importantă și ar crea condiții mai favorabile pentru reglementarea problemei germane pe baza creării unei Germanii unite, ca un stat iubitor de pace, independent și democratic. În acest caz, ar fi înlăturate piedicile serioase din calea unificării Germaniei, care au fost create în cursul ultimilor ani de politica remilitarizării Germaniei occidentale și de planurile de atragere a ei în așa-numita „comunitate defensivă europeană”.

Crearea sistemului general european de securitate colectivă, paralel cu retragerea din Germania a trupelor de ocupație și limitarea de comun acord a efectivelor poliției germane pînă la încheierea tratatului de pace cu Germania, ar asigura, în conformitate cu aceasta, neutralizarea Germaniei și ar preîntâmpina astfel reînvierea unui focar de război în inima Europei, lucru spre care duce în mod inevitabil refacerea militarismului german.

Încheierea Tratatului General european ar contribui, fără îndoială, și la soluționarea problemei austriace, pentru a cărei nereglementare, în ciuda afirmației cuprinse în Nota franceză, poartă răspunderea guvernele Franței, S.U.A., și Angliei, care au împiedicat la conferința de la Berlin încheierea tratatului de stat cu Austria și care nu au renunțat la planurile atragerii Austriei în gruparea lor militară.

Sistemul de securitate colectivă în Europa, creat pe baza Tratatului General european, ar corespunde intereselor fundamentale ale popoarelor și ar avea o importanță hotărîtoare în ceea ce privește micșorarea încordării internaționale, deoarece țările europene ar fi unite printr-un țel comun, de împotrivire față de agresiune, prin obligația comună de a lua măsuri eficace pentru a înlătura o asemenea amenințare și pentru men-

ținerea securității în Europă. Menținerea păcii în Europa ar avea, fără îndoială, o însemnătate excepțional de mare pentru menținerea păcii generale și pentru înlăturarea amenințării unui nou război mondial.

Primejdia unui război trezește o neliniște legitimă popoarelor Europei, care au trecut recent prin al doilea război mondial, dezlănțuit de militaristii germani. Popoarele Franței, Angliei, Uniunii Sovietice, Poloniei și ale celorlalte țări din Europa, ale căror teritorii au fost cuprinse de incendiul războiului, își pot da seama mai real decît oricine altcineva de nenumăratele dezastre ale unui nou război. Neliniștea popoarelor este legată înaintea de toate de amenințarea folosirii armelor atomice și cu hidrogen, mai ales avîndu-se în vedere forța distructivă tot mai puternică a noilor tipuri ale acestor arme de exterminare în masă a oamenilor. Totodată, trebuie să se țină seama de dezvoltarea și a unor asemenea noi tipuri de arme, ca armele rachetă, a căror rază de acțiune se calculează în mii de kilometri, fără a mai vorbi de faptul că rachetele dirijate cu încălzirea atomică au o forță distructivă incomparabil mai mare decît bombele zburătoare „V”, cu care hitleristii condamnați la pieire au încercat la sfîrșitul celui de al doilea război mondial să distrugă cîteva centre ale culturii și civilizației mondiale. În aceste condiții devine excepțional de importantă sarcina realizării unui acord internațional cu privire la interzicerea necondiționată a armelor atomice și cu hidrogen și la reducerea armamentelor și a forțelor armate ale statelor.

Eforturile guvernului sovietic se îndreaptă tocmai spre rezolvarea acestei sarcini. Acest lucru îl atestă propunerile guvernului sovietic cu privire la interzicerea necondiționată a armelor atomice, cu hidrogen și a celorlalte arme de exterminare în masă, precum și propunerea cu privire la reducerea substanțială a tuturor armamentelor și forțelor armate ale statelor, însoțite de stabilirea unui riguros control internațional asupra executării hotărîrilor corespunzătoare. Acest lucru îl atestă și ultima propunere a Uniunii Sovietice ca statele să-și asume obligația necondiționată de a nu folosi arma atomică și cu hidrogen, ceea ce ar putea fi un important pas pe calea spre eliminarea totală, din armamentele statelor, a armelor atomice, cu hidrogen și a celorlalte arme de exterminare în masă, însoțită de stabilirea unui riguros control internațional.

După cum se știe, aceste propuneri ale Uniunii Sovietice nu au fost sprijinite de guvernul Franței. Poziția adoptată de guvernul Franței în această problemă nu numai că nu dovedește vreo năzuință spre reducerea înarmărilor și interzicerea armelor atomice și cu hidrogen, după cum declară guvernul Franței în Nota din 7 mai, ci, dimpotrivă, dovedește împotrivirea guvernului Franței față de orice măsuri efective în această direcție.

În Nota guvernului Franței se arată că acordul cu privire la interzicerea armei atomice și la reducerea celorlalte tipuri de armamente este posibil numai cu condiția creării în prealabil a unei „atmosfera de securitate și de încredere”. Fără îndoială că „atmosfera de securitate și de încredere” este un factor pozitiv în ceea ce privește asigurarea securității internaționale.

Nu se poate însă să nu se remarce că politica Franței în problema interzicerii folosirii energiei atomice în scopuri militare și a reducerii înarmărilor se află în contradicție cu sarcina creării „atmosfera de securitate și de încredere”, cu sarcina slăbirii încordării internaționale. După cum se știe, politica Franței are drept

scop sprijinirea măsurilor luate de guvernul S.U.A. în ceea ce privește stocarea armelor atomice și cu hidrogen, care sînt arme de agresiune, pe baza folosirii cărora se întemeiază toate planurile militare ale S.U.A. și cărora li se rezervă locul de frunte în arsenalul armamentelor Statelor Unite. O astfel de politică nu poate contribui la crearea „atmosfera de securitate și de încredere”. Stocarea unor rezerve de arme atomice și cu hidrogen, însoțită de noi amenințări de folosire a acestor arme, organizarea de baze militare pe teritorii străine, cursa înarmărilor, înjgheburile de blocuri militare agresive sub drapelul „asociației statelor care împărtășesc aceleași idei” — toate acestea nu pot să nu slăbească încrederea internațională și să nu intensifice încordarea în relațiile internaționale. Pe de altă parte, însuși faptul interzicerii armei atomice și măsurile pentru reducerea celorlalte tipuri de armament nu ar putea să nu contribuie la întărirea încrederii internaționale și la crearea atmosferei de securitate.

Campania de ațîtare a urii și vrajbei între popoare și propaganda războiului, duse de S.U.A., contravin în aceeași măsură declarațiilor referitoare la necesitatea creării „atmosfera de securitate și de încredere”. Încă în 1947, Adunarea Generală a O.N.U. a adoptat în unanimitate o rezoluție care condamnă propaganda de război sub orice formă și care obligă guvernele-membre ale O.N.U. să ia măsuri pentru a contribui la întărirea relațiilor de prietenie între state și pentru a difuza informații destinate „exprimării dorinței de netăgăduit de pace de către toate popoarele”. Cu toate acestea, în S.U.A. nu numai partea reacționară a presei, legată de anumite cercuri publice, ci și persoane care ocupă posturi de răspundere în aparatul guvernamental, participă activ la o astfel de propagandă.

Sînt în totală contradicție cu declarațiile privitoare la necesitatea „atmosfera de securitate și de încredere” permanentele declarații ostile Uniunii Sovietice făcute în S.U.A. de personalități politice și militare. În declarațiile lor, ei nu ezită de a îndemna la continuarea și intensificarea activității subversive, diversioniste și teroriste în U.R.S.S. și în țările de democrație populară. Se fac uzitate, de asemenea, îndemnuri la ruperea relațiilor diplomatice cu Uniunea Sovietică. Încalcîndu-se drepturile suverane ale poporului chinez, se exercită o presiune brutală asupra multor state pentru a împiedica Republica Populară Chineză să ocupe locul legitim ce-i aparține în Organizația Națiunilor Unite.

În același timp, în paginile presei americane se face propagandă în favoarea a tot felul de planuri de folosire a bazelor militare în vederea pregătirii unei agresiuni împotriva Uniunii Sovietice, Republicii Populare Chineze și țărilor de democrație populară. În presă se arată fățiș că bazele militare aeriene ale S.U.A. sînt destinate distrugerii industriei Uniunii Sovietice. Se subliniază în special însemnătatea acelor baze militare aeriene de pe care, potrivit planurilor conducătorilor militari ai S.U.A., poate fi întreprins un atac atomic „împotriva oricărui obiectiv principal al Rusiei”. Trebuie subliniate declarațiile războinice ale unei serii de conducători militari de vază ai S.U.A. care cer ca bombardiere să fie trimise împotriva „Moscovei și Pekinului” și să fie lansate acolo bombe atomice, deși caracterul aventurist al întregii acestei propagande și a întregii reclame care se face acestor planuri agresive este evident pentru orice om cu judecata sănătoasă.

(Continuare în pag. 4-a)

NOTA GUVERNULUI SOVIETIC adresată guvernelor Franței Marii Britanii și S.U.A. în problema securității colective în Europa

(Urmare din pag. 3-a)

În lumina celor expuse, nu poate fi nicidecum luată în serios observația cuprinsă în Nota guvernului Franței din 7 mai că, pentru succesul tratatelor cu privire la măsurile îndreptate spre întărirea păcii și asigurarea securității internaționale, trebuie să fie creată în prealabil „atmosfera de securitate și de încredere”. Faptele dovedesc că cercurile guvernante ale Franței, nu numai că nu întreprind nimic pentru crearea unei asemenea atmosfere, ci acționează într-o direcție cu totul opusă.

În ceea ce privește Uniunea Sovietică, este important să se sublinieze că, încă în 1951, Sovietul Suprem al U.R.S.S. a adoptat „Legea cu privire la apărarea păcii”. În conformitate cu principiile politicii sovietice iubitoare de pace, care are drept scop întărirea păcii și a relațiilor de prietenie între popoare, această lege a declarat propaganda de război, sub orice formă, drept crimă cea mai gravă împotriva omenirii și obligă să fie deferite justiției persoanele vinovate de propaganda unui astfel de război, ca săvârșind cele mai grave crime de drept comun.

Guvernul sovietic stă de strajă intereselor păcii și colaborării internaționale, luând toate măsurile posibile pentru înfăptuirea acestor țeluri înalte.

Guvernul sovietic subliniază cu satisfacție că proiectul Tratatului cu privire la securitatea colectivă în Europă, propus de el, a fost primit favorabil de o serie întreagă de state ale Europei și nu numai ale Europei. Chiar și în acele țări unde persoanele oficiale s-au situat pe o poziție negativă față de acest proiect, cercurile largi ale opiniei publice cer cu tot mai multă insistență unirea eforturilor statelor europene în interesele asigurării securității colective în Europa. Pe lângă aceasta, trebuie să se țină seama că nu toate statele europene s-au pronunțat asupra propunerii referitoare la Tratatul General european cu privire la securitatea colectivă în Europă.

Acordând o mare însemnătate discutării multilaterale a acestei probleme care afectează interesele vitale ale popoarelor Europei, guvernul sovietic consideră că este necesar să se examineze problema securității co-

lective în Europa cu participarea cât mai largă posibilă a reprezentanților statelor europene.

În conformitate cu numeroasele declarații care s-au înregistrat în ultimul timp, guvernul sovietic consideră indicat ca proiectul Tratatului General european cu privire la securitatea colectivă în Europa să fie completat cu o nouă prevedere privind colaborarea în domeniul economic. Se are în vedere ca statele participante la Tratat să-și asume obligația de a lua măsuri îndreptate spre dezvoltarea comerțului și a altor legături economice între state, ceea ce corespunde intereselor vitale ale popoarelor și scopurilor întăririi păcii și colaborării internaționale.

Acordul realizat la Geneva, la 21 iulie, cu privire la Indochina constituie încă o dovadă a caracterului rodnic al eforturilor îndreptate spre normalizarea relațiilor internaționale, spre reglementarea celor mai importante probleme internaționale, nu numai în Asia, ci și în Europa. Conferința de la Geneva a arătat că drumul tratatelor între statele interesate în întărirea păcii și securității internaționale poate da rezultate pozitive.

Conferința de la Geneva a arătat că drumul tratatelor între statele interesate poate duce, în anumite condiții, la acorduri corespunzătoare intereselor popoarelor care năzuiesc spre pace și securitate.

Luând ca punct de plecare cele expuse mai sus, guvernul sovietic propune, în scopul unui schimb de păreri în problema cu privire la crearea sistemului de securitate colectivă în Europa, convocarea în următoarele luni a unei conferințe a tuturor statelor europene care vor dori să participe la ea, precum și a Statelor Unite ale Americii. Guvernul sovietic consideră că este de dorit ca Republica Populară Chineză să-și trimită la această conferință un observator.

Se înțelege de la sine că participanții la o asemenea conferință ar avea posibilitatea nu numai să-și exprime atitudinea față de propunerile guvernului sovietic, ci să și prezinte propuneri proprii în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europă.

Guvernul sovietic a adresat note cu conținut similar guvernelor S.U.A. și Angliei.

Ajutorul sovietic pentru populația care a suferit de pe urma inundațiilor în R. P. Ungară

BUDAPESTA (Agerpres).—M.T.I. La 24 iulie ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Ungaria, I. V. Andropov, a vizitat pe președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Ungare, Imre Nagy, exprimându-i în numele guvernului sovietic condoleanțe în legătură cu dezastrul care s-a abătut asupra Republicii Populare Ungare — inundațiile într-o serie de regiuni ale țării situate de-a lungul Dunării.

I. V. Andropov a comunicat președintelui Consiliului de Miniștri, Imre Nagy, că ambasada U.R.S.S. în R. P. Ungară a contribuit cu suma de 300.000 de forinți la fondul pentru ajutorarea populației care a avut de suferit de pe urma inundațiilor.

În numele guvernului Republicii Populare Ungare, Imre Nagy a mulțumit guvernului sovietic pentru condoleanțele exprimate și pentru ajutorul bănesc.

PE SCURT

— La înapoierea sa la Helsinki, după vizita făcută la Moscova, Urho Kekkonen, ministrul Afacerilor Externe al Finlandei, a trimis lui G. M. Malenkov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și lui V. M. Molotov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., telegrame în care își exprimă mulțumirile sale cordiale pentru buna primire de care s-a bucurat la Moscova.

— Cu prilejul semnării acordului de armistițiu în Indochina, Ciu En-lai, premierul Consiliului Administrativ de Stat al Republicii Populare Chineze, a primit un mesaj de felicitări din partea primului ministru al Ceylonului, John Kotelawala.

— La 25 iulie s-a încheiat la Karlovy Vary cel de al 8-lea Festival internațional al filmului, la care au participat 29 de țări. Marele premiu al celui de al 8-lea Festival internațional al filmului de la Karlovy Vary a fost decernat filmului sovietic „Prietenii credincioși” și filmului american „Sarea pământului”. Filmului „Pentru pace și prietenie” — realizat în colaborare de cineaștii români și sovietici — i s-a decernat Premiul „Prieteniei între popoare”. Filmul prezintă cel de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie care a avut loc la București.

Un nou vot în favoarea admiterii R. P. R. ca membru al U. N. E. S. C. O.

VENEȚIA (Agerpres). — Cu 11 voturi pentru, două contra și cinci abțineri Comitetul executiv al U.N.E.S.C.O., întrunit la Veneția la 26 iulie, a adoptat o rezoluție prin care recomandă Conferinței generale

ca la cea de a 8-a sesiune să se admită Republica Populară Română ca membru al U.N.E.S.C.O. (Organizația Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură).

Aplicarea acordurilor de armistițiu în Indochina

Încetarea focului în Vietnamul de nord

HANOI (Agerpres). — După cum transmite agenția France Presse, în ziua de 27 iulie, orele 8, conform acordurilor încheiate la

Geneva, în toate sectoarele de operațiune din Vietnamul de nord ordinul de încetare a focului a fost adus la îndeplinire.

Ordinul pentru încetarea focului în Patet Lao

ȘANHAI (Agerpres). — După cum anunță Agenția vietnameză de informații, ministrul Apărării Naționale al guvernului de rezistență din Patet Lao și comandamentul voluntarilor vietnamezi din Patet Lao au dat publicității un ordin comun în care se ordonă încetarea focului pe

toate sectoarele frontului la 6 august, ora 7 dimineața, ora locală.

Toate unitățile militare vor rămâne pe pozițiile lor după încetarea focului și vor aștepta instrucțiunile Ministerului Apărării Naționale al guvernului de rezistență din Patet Lao și ale comandamentului voluntarilor vietnamezi.

Încheierea conferinței militare de la Tung Jia

HANOI (Agerpres). — După cum transmite agenția France Presse conferința militară de la Tung Jia, care a început la 4 iulie, a luat sfârșit marți 27 iulie. La încheierea conferinței, colonelul Lennuyeux și gene-

ralul Van Tien Dung și-au exprimat satisfacția față de rezultatele obținute. Conferința cedează locul comisiunilor mixte însărcinate cu supravegherea executării acordurilor de la Geneva.

Adunarea festivă de la Phenian

PHENIAN (Agerpres). — TASS La 26 iulie a avut loc la Phenian o adunare festivă consacrată aniversării Zilei victoriei poporului coreean în Războiul de eliberare a Patriei. La adunare au fost prezenți conducăto-

rii Partidului Muncii din Coreea și guvernului Republicii Populare Democrate Coreene.

Generalul locotenent Lig Von Mu din Armata Populară Coreeană a prezentat un raport.

Presă străină despre nota guvernului sovietic adresată guvernelor Franței, Angliei și S. U. A. în problema securității colective în Europa

PARIS (Agerpres). — Ziarele din 25 iulie publică la loc de frunte și cu titluri mari textul notei adresate de guvernul sovietic guvernelor Franței, Angliei și S.U.A. în problema securității colective în Europa.

„L'Humanité” publică nota sub titlul „U.R.S.S. propune convocarea unei conferințe în problema organizării securității colective în Europa”. „Journal du Dimanche” subliniază în titlu că „Moscova propune convocarea unei conferințe pentru Europa”.

La rîndul său, ziarul „Liberation” scrie că propunerea sovietică reprezintă singura metodă justă de rezolvare a problemei germane. „Sovieticii, arată ziarul, ne propun un plan și se declară gata să discute oricare altul. Cine ar îndrăzni oare în Franța să respingă această șansă? Cine ar îndrăzni să prefere într-un asemenea moment reînarmarea Germaniei ca un fapt îndeplinit? Și cine ar putea să zădărnicească aceste tratative dacă Franța, principalul interesat, ar răspunde în mod afirmativ?”

Numeroase alte ziare, ca „Franc-Tireur” și „Combat”, se pronunță de asemenea în favoarea examinării a-tente a notei sovietice și a discutării problemelor privind asigurarea securității în Europa în cadrul unei conferințe a marilor puteri.

LONDRA (Agerpres). — Propunerile guvernului sovietic îndreptate spre o nouă destindere a încordării internaționale pe calea tratatelor cu privire la sistemul securității colective în Europa se află în centrul atenției ziarelor engleze de duminică. Majoritatea ziarelor au publicat în prima pagină și cu titluri mari un rezumat al notei. „Reynold's News” expune nota sub titlul „O chemare spre un pact de securitate colectivă în Europa. Sovietele cer noi tratative. Nu poate fi tolerată reînvierea militarismului german”.

Comentind nota sovietică, ziarul scrie: „Conferința de la Geneva a adus pace în Indochina... acum rușii invită Europa occidentală și Statele Unite la noi tratative în problemele europene. Noi spunem: „Acceptați această invitație!”

BERLIN (Agerpres). — Postul de radio democrat german a transmis la 25 iulie un rezumat al notei adresate de guvernul sovietic guvernelor Franței, Marii Britanii și Statelor Unite în problema securității colective în Europa. Agenția A.D.N. a transmis textul integral al notei.

Nota guvernului sovietic a fost întâmpinată cu căldură de populația Republicii Democrate Germane și de toți germanii iubitori de pace.

BERLIN (Agerpres). — Într-o declarație făcută corespondenților de presă, liderul partidului social-democrat din Germania occidentală, Erich Ollenhauer, și-a exprimat satisfacția în legătură cu nota remisă de Uniunea Sovietică puterilor occidentale în problema securității colective în Europa.

Liderul social-democrat a declarat că în repetate rânduri partidul său a cerut guvernelor Angliei, Franței și Statelor Unite să examineze cu seriozitate și să nu se eschiveze de la discutarea propunerilor sovietice cu privire la crearea unui sistem al securității colective.

NEW YORK (Agerpres). — TASS transmite:

Nota guvernului sovietic în problema securității colective în Europa a fost primită cu ostilitate de presa cercurilor guvernante din Statele Unite care apreciază noua inițiativă a Uniunii Sovietice ca o încercare de a „zădărnici” faimoasa „comunitate defensivă europeană”.